

Kouvolan Niinimäen ja Teuroisten alueen tiedotuslehti

Julkaisija: NIINIMÄEN KYLÄYHDISTYS

Valtakunnalliset Kirkkopäivät Kouvolassa - Niinimäki mukana

Valtakunnalliset Kirkkopäivät järjestettiin Kouvolassa toukokuun 21.- 24. päivä. Kirkkopäivien ohjelma jakautui kaikkiin neljälle päivälle, torstaista sunnuntaihin. Torstaina käytiin katsomassa Kouvolan keskuskirkossa Joonas Kokkosen oopperaa: ”Viimeiset kiusaukset”. Todella vaikuttava esitys.

Lauantaina koko perheen maaseututapahtumassa Jaakonpuistossa olimme esittelemässä Niinimäen kylää, kylän toimintaa ja kertomassa maalla asumisen mukavuudesta. Idea oli kirkkoherra Päivi Sipposen, joka alkuvuodesta kinkereillä ilmoitti asiasta. Otimme haasteen vastaan ja aloimme suunnitella tapahtumaa. Itse tapahtuma toteutui 23. toukokuuta, vähän sateisena ja tuulisena lauantaina.

Kyläyhdistyksen puheenjohtaja Pauli Turkia oli saanut liikkeestä lainaksi traktorin, joka oli varsinkin lasten mieleen. He kiipesivät traktoriin ja vanhemmat ottivat ahkerasti kuvia.

Elimäen Pestoomarkkinat lainasi meille ystävällisesti teltaansa, josta saimme näyttävän esittelykojun.

Kojussa oli esillä kehystettynä Niinimäen Nurkka lehdessä vuosien varrella kerrottuja ja kuvattuja tapahtumia. Kehystyksen oli hoitanut sihteerimme Rauni Pakkala. Markus Saareltä oli löytynyt vanha kirnu ja separaattori, joista varsinkin ikäihmiset olivat kiinnostuneita ja monet muistelivat niitä lapsena käyttäneensä. Kojussa oli rekvisiittana mm. maitotonkkia, heinäpaaleja, tuomen – ja koivunoksia.

Ihmiset kyselivät innokkaasti kylän tapahtumista ja toiminnasta, joistakin lehtijutuista virisi pidemmätkin keskustelut.

Tapahtumaan tarvittiin myös asiallinen kylästä kertova esite, niinpä kyläyhdistys suunnitteli Niinimäki taulun, jota

voidaan jatkossakin käyttää missä tahansa kylästä kertovassa tapahtumassa.

Tapahtumaan tarvittiin suunnittelijoita, teltan pystyttäjiä, esittelijöitä, koristelijointa, yleismiehiä ym..

Mainittakoon, että kaikkia löytyi ja kaikki teimme taas talloilla. Suuri kiitos kaikille mukana olleille. Tapahtumasta jäi hyvä mieli. HYVÄ ME, NIINIMÄKI.

Pirkko Paavola

Kadonnutta kansanperinnettä?

Ei sentään kaikki katoa, kuvina ja kirjoituksina on kylän elämää talletettu kiitettävästi monien toimesta. Vanhaa välinettä on kuusen juurella ehkä muillakin kuin minulla, mutta aikaansaavat ihmiset tallettavat aktiivisesti koti- ja maataloustyövälineitä. Yhtenä heistä ovat Kaija ja Heikki Suikkanen kunnostaneet ja ottaneet käyttöön v. 2010–2014 vanhan rakennuksen ja tallettaneet sinne monenmoista vanhaa tarviketta.

jatkuu sivulla 4

Heikki ja Muhku-kissa 2010 vanhan pärekaton purussa.

Kuva: Kaija Suikkanen

Niinimäen kyläyhdistyksen puheenjohtajan palsta

Siellä täällä Suomessa kylälehtiä ilmestyy, mutta isossa Kouvolassakaan ei kovin montaa, ja ehkä olemme ainut kaksi kertaa vuodessa ilmestyvänä. Kylän tapahtumista kertova lehtemme on hiukan historiapainotteinen tällä erää. Menneitä muistellen vedetään välillä henkeä, onhan sitten voimaa ja intoa tarttua uusiin haasteisiin. Lämmin kiitos talkooväelle, Teidän panoksenne mahdollistaa lehden teon.

Vuoden kierrossa vietimme taannoin Pyhäinpäivää. Se muistuttaa meitä niin poisnukkuneista kuin omankin elämämme rajallisuudesta.

Ihmiselämän eri vaiheet kulkevat ohitsemme vääjäämättä. Elämme elon ruuhkavuodet, perheen kasvun ajat, ja lapsien lähdöt maailmalle, luopumiset.

Yhtä vaihetta, eläkkeelle jäämistä, oman työuran päättymistä, kuvaa Kirsti Pakkala runossaan ”Jäähyväiset”, kun työmaatilan emäntänä päättyi.

Mitäpä meistä jäljelle jää
kun riisutaan saappaat ja nuttu?
Aika on tullut jättää tää polku
vuosikymmenten tuttu.

Paljon on nähty paikalta tältä
poutaa ja sadesäätä.
Katovuosia, hellettä, hallaa
täytenä tähtkäpää.

Karja on kulkenut laitumella
on korjattu heinää ja viljaa.
Elää kun saanut oon elämän täyden,
kaikesta kiitän hiljaa.

Vuodenaikojen vaihtelusta
mieli on saanut evään,
hankien hohdetta, hiirenkorvia,
tuoksua uuden kevään.

Paljon on kirmannut paljaita varpaita
pihanurmella tällä.
Paljon on raikunut naurua lasten,
väliin myös kyöneleitä.

Nyt kun on tullut aika lähteä
kukin omia teitään.
Uskallusta ja uljasta mieltä
minne elämä veikään.

*Hyvää talvea kaikille,
tavataan Mikkelän puurojuhlassa!
Pauli Turkia*

www.kymenkylat.fi/niinimaki/

Martat toimivat

Marttojen toiminta on tänä vuonna ollut verkkaisempaa, kun kokoonnutaan vain kerran kuussa. Mutta toimintaa meillä silti on. Toukokuussa oli taas jokavuotinen taimien vaihtopäivä. Saatiin uusia kasveja pihalle.

Kesäkuussa käytiin porukalla Eija's Gardenissa Ruotsinpyhtäällä. Kautista oli ja kasvejakin tarttui matkaan.

Keväällä viimeisenä martta-iltana käytiin Korian uimahallissa uimassa ja sieltä myös syksyn toiminta aloitettiin. Yhden martta-illan olemme jo syksyllä viettäneet ja seuraava on 24.11. Värin Pirjolla.

Joulukuussa kokoonnumme yhdessä Kyläyhdistyksen kanssa puurojuhlaan Mikkelään. Vietämme joulun ja tammikuussa käymme uusien haasteiden kimppeun.

*Toiminnastamme saat tarkempaa tietoa puheenjohtaja Arjalta
puh. 040-5580642 tai sihteeri Pirkolta puh. 0400-125525.*

Kaukokaipuu/Unelmat

*Syksyn tullen mielen valtaa kaukokaipuu,
ajatus lämpimästä mieleen taipuu.
Tekee mieli vaihtaa maisemaa,
torjua pimeyttä, sadetta ja tuulta kalseaa.*

*Niinpä minäkin eräänä yönä unta näin,
se on vieläkin kirkkaana mielessäni.
Olin valkoinen joutsen, parvessa joutsenten
ja siivet oli selässäni, etenin lentäen.*

*Oli tarkoitus lentää yli maitten ja merien,
yli vuorten, peltujen ja metsien.
Määränpääni oli lämpö kaukomaan,
siellä talvea rannalla viettää saan
ja ylväänä venyttää pitkää kaulaa,
sekä joutsenlaulua kuorossa laulaa.*

*Olin melkein perillä kun ajatuksen sain,
entä jos koti-ikävää minä tuntisin vain
ja kaipaisin talvea ja valkoista lunta,
tämä taitaakin kaikki olla vain unta.*

*Kaukokaipuuta on hyvä tuntea toisinaan,
vaikka unelmaa ei toteutata aina voisikaan.
Voi nojatuolimatkan tehdä virstojen päähän,
kun myrskyä ja maa on jo käynyt jäähän.
Voi kynttilän sytyttää ja antaa ajatuksen lentää,
näin se kera joutsenten kaukomaille entää.*

*Hyvää syksyä ja talven odotusta kaikille!
Pirkko*

Kevään kuntoilutapahtumassa oli jälleen ilahduttavan runsas osanotto.

Tarmo-osaston kuulumisia

Kaupungin liikuntatoimen aloitteesta kaikki Kouvolan kuntoradat siirtyvät valaistuksensa puolesta toimimaan samassa rytmissä. Elimäen alueen urheiluseurojen ylläpitämille radoille, Haukkavuorelle ja Niinimäkeen, tämä tuo lisää valaistukseen. Iltavirkkujen iloksi valot palavat vastaisuudessa klo 22.00 asti. Uudistukseen liittyen radallemme on vaihdettu sähköpääkeskus ja valot hoituvat kauko-ohjauksella päälle.

Kuntoradalle on ajettu kesällä ylläpitokerros purua. Tässä yhteydessä kiitokset kaikille purua toimittaneille, radan kuppeissa olevalle varastopaikalle voi jatkossakin tuoda purua tulevia hoitotoimenpiteitä varten. Latupohjien raivaus aloitetaan näinä päivinä, toiveikkaasti tulevalle talvelle on sovittu laturetkipäiväksi 28.02.2016. Edellisen talven hiihtokausi oli lyhyt, mutta aktiivisia hiihtäjiä riitti laduille välillä pieneksi ruuhkaksi asti. Toivotaan jatkossakin hyviä ulkoliikuntakelejä.

Evangeliumiyhdistyksen rukoushuone Palokorvessa – valmistumisesta 80 vuotta

Kautta vuosien hengelliset herätysliikkeet ovat vastanneet ihmisten uskonnollisiin tarpeisiin. Suomen Luterilaisen Evangeliumiyhdistyksen, SLEY:n, Elimäen osasto perustettiin 19.3.1922 Antti Koivusaaren talossa Palokorvessa, ja 49 jäsentä liittyi heti.

Ahtaus oli suuri, kun runsas, jopa 60 henkeä käsittävä seuraväki kokoontui ihmisten koteihin hartaustilaisuuksiin, nuorten iltamiin ja naisväen ompeluseuroihin. Niinpä kylässä virisi toive omasta rukoushuoneesta. Asiaa hoitamaan asetettiin v. 1933 toimikunta, jonka puheenjohtajana toimi Antti Koivusaari. Antti Nieminen lahjoitti nimellistä summaa vastaan tontin rukoushuonetta varten. Lukemattomat talkoot olivat vähävaraisen osaston keino saada rakennus pystyyn, elettiinhan pula-aikaa ja rahan niukkuus oli ennenkokemattoman ankaraa. Talkooväen sitkeä uurastus toi tulosta, ja ensimmäiset juhlat pidettiin paikalla kahdeksankymmentä vuotta

Kuva: Rauni Pakkala

sitten helatorstaina 1935. Juhlapuhujina toimivat Elimäen ja Iitin rovastit sekä SLEY:n edustaja. Joitain talkoita oli kai tarpeen talossa vielä pitää, sillä rukoushuone vihittiin käyttöön 1936 helmikuussa, kolme vuotta hankkeen aloittamisesta.

Evangeliumiyhdistyksen osaston toiminta oli uskomattoman monipuolista kuorosta kirjastoon, raamattukursseista elojuhliin. Myös lukemattomat perhejuhlat pidettiin oman rukoushuoneen tiloissa. Sodan jälkeen SLEY:n toiminta virisi monissa muissakin Elimäen kylissä ja yksi yhteinen koko kunnan yhdistys jakaantui kyläosastoiksi. Palokorven osasto tuli nyt tämän kyläyhdistyksen nimeksi.

Vuonna 1987 kyläyhdistykset muodostivat taas yhteisen Elimäen osaston, kun toiminta hiipui monilta kyliltä. Sukupolvien vaihduttua ja toiminnan laannuttua Palokorvenkin rukoushuone päätettiin myydä 1995 alkuperäisen tontin lahjoittajan pojanpojalle Väinö Niemiselle rukoushuonemuseoksi.

Väinön sisarenpoika Markus Saari vaalii nykyisenä omistajana rakennuksen kuntoa.

Lähteet: Reino Koivusaaren Palokorven SLEY:n 80v historiikki. Marjatta Saaren albumi.

Paljon paljasjalkaisia Palokorpelaisia.

Ville, Heikki ja Kaija Suikkanen

Teksti: Pauli Turkia. Kuvat: Rauni Pakkala

Kadonnutta kansanperinnettä?

jatkoa sivulta 1

Välttämättömän jokapäiväisen ruuanlähteen, perunan, kuokkiminen on loppunut koneellistamisen myötä, kun Wärtsilän konepajan hevosvetoinen perunannostokone ”Ville” on taloon hankittu. Tuon hankintahinta on varmaan arveluttanut moneen kertaan rahan niukkuuden ja suurten perheiden monien tarpeiden takia.

Pyykinpesuun on apua tuonut aalloitettu pyykkilautaa, sinkkipellistä halvempi

malli, luksusta lasinen. Koneitakin pyykkäreillä oli, kuten kammesta pyöritettävä ”pyykkisaavi”, joka teki vitivalkoista vaivaa - tai vaivalla, kun pyykki piti ensin keittää puuntuhkasta tehdyssä lipeävedessä muuripadassa. Vaatetus kaikkineen on vaatinut monenmoista, pellavalihtoja ja loukkuja kuidun käsitteluun, langaksi kehräämiseen rukit.

Pienessäkin torpassa oli lehmänpito välttämätöntä, jalostihan tuo märehäjä heinän lapsille välttämättömäksi maidoksi, ja lopputuotteena lihaksikin. Kampivoima oli käytössä maidon separaattorin pyörityksessäkin, käyttäjälle ei ollut työajan seurantaan kellokorttia, mutta separaattorin kilahduskello piti huolta ettei työssä laistettu. Vaivanpalkkana saatu arvokas kerma tehtiin voiksi kirnuamalla. Olikohan kahta taloa joissa olisi ollut samanlaiset kirnut? Separaatoreita on Suikkasilla useitakin, puinen pystykirnu on vielä hakusessa, keneltähän löytyisi? Talvista kylmää säilöttiin maidonjäähdytykseen sahaamalla jäätä sahanpurupeitteen alle kimpaleita. Suikkasten jääsaha on yltänyt tosi pitkänä jään läpi ja raskaana työkaluna vaatinut riskin miehen.

Kirkkokiesit ja -reki, joista molemmista on mallikappaleet tallessa, antoivat kyydin niin kesällä kuin talvellakin – polle valjaisiin ja menoksi.

Paheena tuskin pidettiin oman kessun viljelyä, ja siitäkin on jäänyt talteen siro tupakkaleikkuri, joka on nyt esillä raskaiden havukirveiden kanssa, joita käytettiin karjan kuivikkeeksi hakattujen kuusenhavujen silppuamiseen. Aikanaan janoon helpotusta on tarjonnut kaljasaavi, puuta sekin. Monenkokoista ja -muotoista janojuomapulloakin, vaarinkaljapulloista väkevämpisisältöisiin, on nyt hyllylle tyhjänä talletettu.

Menneen kesän aikana on Suikkasten pihapiirissä ollut meneillään uusi kunnostusprojekti. Vanha kaksikerroksinen aitta on ”kengitetty”, lahonmeet alahirret vaihdettu, ja rakennus kaikinpuolin kunnostettu sisältä ja ulkoa. Vuosikymmenten vilja- ja jauhöpöly seinissä sai lähdön Kaijan höyrypesurikäsitellyssä. Nyt hieno siisti aitta on sisustettu vanhoin huonekaluin ja esinein. Komeitten karhuveistosten vahtima aitta täydentynee tulevana vuosina vanhoin esinein Kaijan, Heikin ja Villen vaaliessa menneitten sukupolvien aikoja.

Ville nostokone.

Pyykkilautaa ja lahankka.

Kammesta pyöritettävä ”pyykkisaavi”

Separaattori ja kirnu.

Joulun taikaa

"Joulu on kerran vuodessa
ja juhannus joka kesä".
Näinhän sitä sanotaan.

Kuva: Rauni Pakkala

Jouluja muistellessa ne tuntuvat kaikki vähän erilaisilta, mutta kuitenkin niin samanlaisilta.

Joulut voisi eritellä eri vuosikymmeniin alkaen lapsuudesta. Lapsuuden, nuoruuden, aikuisuuden ja vanhuuden joulut saattavat piirtyä tunnetasoltaan hyvinkin erilaisina.

Joulua pidetään perhekeskeisenä juhlanä. Joulun taika saa lähes jokaisen iloiselle mielelle.

Olemme ystävällisiä ja kohteliaita muistaen lähimmäisiämme ja ystäviämme pienin lahjoin ja kukkasin. Olemme kuin toisessa maailmassa - olemme muutaman päivän kuin ihmemaassa.

Aivan pienenä lapsena ollessani, ennen kouluikää, joulut tuntuivat niin jännittäviltä, ettei nukkumaan menosta tahtonut tulla mitään. Mitä enemmän aikuiset häärasivät jouluvalmisteluissaan sitä pelottavammalta tuleva joulu-aatto ja joulupukki tuntuivat. Jännitys kasvoi vielä siitäkin, kun pukille piti laulaa "Joulupuu on rakennettu" ja sanat piti äidin kanssa opetella ulkoa. Pakko oli esiintyä, että se ikivanha joulupukki toisi lahjoja. Ennen joulua huomautettiin alinomaan käyttäytymisestä ja että tontut kurkkivat ikkunan takana tehden merkintöjä kilteistä lapsista. Mieluisa tehtävä oli etsiä joulukuusi isän kanssa ja leipoa äidin kanssa pipareita. Yhtenä jouluna mummoni pyysi minua etsimään heille pienen kuusen tai katajan. Se oli salainen tehtävä, ainakin silloin ajattelin niin. Kävin pihan perällä kasvavan katajan kimpun ja nirhasin puukolla kahtena päivänä sen nurin. En jaksanut vetää sitä mummolaan asti ja pyysin äitiäni aaton aattona avuksi. Sain melkein selkäsauvan, kun olin nirhannut komeimman katajan pihapiiristämme. Minkäs sille nyt sitten mahtoi, poikki mikä poikki. Mummo oli myös harmissaan tapahtuneesta, mutta iloitsi katajasta ja antoi sokerikakkupalasen.

Muistiini on jäänyt katkelmia joulukirkkoon menemisestä, osittain vanhempieni kertomana.

Piti nousta hyvin varhain aamulla, sillä kauas kirkkoon mentiin hevosella. Pappa oli valjastanut Piiju-nimisen hevosensa kirkkoreen eteen. Reessä oli lampaantaljoja, joiden alla oli lämmin. Aisakello helisi lakkaamatta. Suurimman osan matkasta nukuin ja varmaan kirkosakin. Matkaa kertyi lähimmälle kirkolle pari-

kymmentä kilometriä ja lunta oli kiemuraisella kylätiellä liiaksi asti. Tulomatkan jaksoin olla jo hereillä. Oli jännittävää istua kyydissä, kun hevosensa kavioista aina välillä lenteli paakkuja rekeen. Yhdessä tienmutkassa oli niin paljon lunta, että hevosellakin oli vaikeuksia kahlata lumen läpi. Reki kaatui ja me kaikki putosimme vällyinemme kyydistä. Hevonen vauhkoon-tui ja lisäsi vauhtia, mutta pappa roikkui ohjaksissa ja sai hevosensa pysähtymään. Silloin kyllä näytti hurjalle. Äitini päätti sen reissun jälkeen, että tämä hevosajelu kirkkoon olisi viimeinen.

Oli kuulemma onni matkassa, ettei ketään sattunut. Kirkkomatka kesti iltpäivän puolelle eikä jouluterialle tarvinnut moneen kertaan kutsua, niin oli nälkä.

Kun sitten koulussa alettiin harjoitella kuusijuhlaa varten innokkaan opettajan johdolla, elämä meni aivan mullin mallin. Jokaiselle oli järjestetty esiintymisnumero yhdessä tai erikseen. Syyskaudelle ei sitten muuta mahdunutkaan läksyjen lisäksi kuin sitä ohjelman kertausta välitunti tolkkulla. Koulun joulujuhlan piti sujua mallikkaasti. Koulun saapuivat sitten lasten vanhemmat ja muut kyläläiset. Muistaakseni juhlat sujuivat ongelmitta, kiitos ahkeran harjoittelun. Juhlitiin tuli myös joulupukki. Me oppilaat olimme jo niin valveutuneita, että arvasimme kuka siellä naamarin ja parran takana kulloinkin oli.

Vähän oli epävarma olo kotona aattona, että mahtaako se oikea joulupukki tulla lainkaan. Oltiinhan siltä jo koulun kuusijuhlassa leikitty. Mutta tulihan se kumminkin. Nyt vain piti katsoa tarkempaan ja kuulostella olisiko pukki joku tuttu aikuinen vai olisiko se sittenkin aito. Joulu on niin ihanaa aikaa, että sitä mielellään haluaa uskoa todeksi sadunkin.

Pari joulua myöhemmin sattui se kauhea asia, kun joulusatu muuttui ikäväksi todeksi. Oli taas joulu-aatto ja myöhäinen aika illasta. Olin lapsenomaisesti salaa toivonut, että "joulupukki" tulisi lahjasäkin kanssa. Ajattelin, että se saattaisi tullakin vähän myöhempään, kun sillä on niitä pienempien lasten koteja ensin käytävä. Ymmärsin tietenkin, että joulupukki-na oli joku tuttu aikuinen. Mutta sittenkin. - Yhtäkkiä ovet temmattiin auki ja sisälle heitet-

tiin monta metriä pitkä pajunvitsa. Se oli niin pitkä, että se ylettyi ulko-ovelta keittiöön asti. Näin vilauksen punaisesta lakista ja valkoisesta parrasta. - Isäni tuli sisälle ja oli kummissaan. Äiti piteli minusta kiinni, kun itkeä tilitin suureen ääneen. Minulle yritettiin selittää, että olin varmaankin käyttäytynyt huonosti sinä vuonna ja tämä oli opetus. Se oli todella opetus suurilla kirjaimilla eikä se ole unohtunut. Lapsuus taisi loppua siihen, joulun osalta ainakin.

Nuoren aikuisen, yksineläjän, joulut olivat vain jouluja, jolloin oli itse järjestettävä omanlaisensa juhla. Toki aina oli mahdollisuus viettää lomaa lapsuudenkodissa, äidin loihittamassa jouluntuoksuissa maailmassa. Yleensä äidit ovat mahtavia loihittamaan vähästäänkin suuremman joulun, tunnelmoineen, ateriolineen kaikkineen. Äitien perinnettä on hyvä jatkaa seuraavillekin sukupolville.

Kun sitten myöhemmin luotsasin omaa perhettäni joulun kiemuroissa, oli se paljon kaupallisempaa. Jo siitäkin syystä, että työelämä otti oman aikansa. Siitä huolimatta ei perinteitäkään unohdettu kaikilta osin. Saimme joulun harmonian ja kiireettömyyden aikaan. Kävimme hiljentymässä aattona hautausmaalla vieden tervehdyksemme rakkaille omaisillemme. Tuli myös oikea joulupukki lahjoineen. Olipa lahjojen joukossa jotain itse tehtyäkin. Joulukirkkoon suuntasimme monena jouluna. Kirkossa koimme Jeesuslapsen syntymän ilon. Sieltä saimme oikean joulun sydämiimme. Tuntui todella siltä kuin joulu olisi löytänyt meidät ja se lämmin tunne valtasi mielen tulevinakin jouluna.

Nyt on jo meistä seuraava polvi viettämässä omaa jouluaan. Me vanhat ukit ja mummit saamme vielä kerran nauttia pienten lasten kanssa sitä ihanaa satua korvatunturista tonttuineen ja leikkeineen. Siellä ne tontut taas kurkkivat ikkunasta etsien kilttejä lapsia ja kyllä ne tarkkailevat meitä aikuisiakin. Olemme kuin lapsia jälleen ja tietenkin uskomme vakaasti joulupukkiin. Sieltä se tulee, teillekin, uskokaa pois!

*Lämmihenkestä Joulun aikaa toivotellen!
Nimimerkki "Potkukelkka"*

ENERGIATEHOKKUUDEN KYLÄILTA ELIMÄEN TEUROISISSA

VINKKEJÄ KODIN ENERGIANSÄÄSTÖÖN

Tiistaina 24.11.2015
klo 17.30 alkaen
Teuroisten Kylätalo,
Teuroistentie 261,
45610 Korja

Teuroisten kyläyhdistys ry:n sääntömääräinen SYYSKOKOUS

Teuroisten Kylätalolla maanantaina 30.11.2015
klo 17.30 alkaen kahvituksella.

Kokouksessa valitaan vuoden 2016 hallitus, hyväksytään
toimintasuunnitelma ja talousarvio vuodelle 2016.

Tervetuloa päättämään kylän yhteisistä asioista!

MIKKELÄN TILA

Kukkomäki 59, 45610 KORJA, Puh. 040-5104143, www.mikkela-farm.net

- AAMIAISMAJOITUS
- TILAUSRUOKAILUT
- KOKOUKSET

Niinimäen ja Teuroisten kyläläiset - osallistukaa tämän lehden tekoon!

Toivomme juttuja, valokuvia, ilmoituksia perhetapahtumista ja merkkipäivistä. Edellä mainitut sekä kylissä toimivien yhdistyksien tiedotteet ovat ilmaisia.

MAKSULLISET MAINOKSET Julkaisemme myös maksullisia ilmoituksia hintaan 1 euro/palstamillimetri. Pienin rivi-ilmoitus on 10 pmm=10 euroa. Osta, myy, vuokraa, vaihda, mainosta yrityksesi palveluita.

SEURAAVA NIINIMÄEN NURKKA ilmestyy keväällä 2016, aineistot Näkin Mirjalle huhtikuun 2016 loppuun mennessä sähköpostilla: mirja.nakki@mnoy.fi. Mikäli et käytä tietokonetta, voit toimittaa tekstit myös lähimpänä asuvalle kyläyhdistyksen hallituksen jäsenelle, Teuroisissa Halsolan Pertille.

Niinimäen Martat ja Kyläyhdistys kutsuu kyläläisiä

Pikkujoulupuurolle

Mikkelän tilalle 8.12.2015 klo 18.00

pikkupaketti mukaan

Ilmoittautumiset 1.12.2015 mennessä Maija Mikkälälle
sähköpostilla: mikkela-tila@mikkela-farm.net
tai puhelimitse 040-5104143.

KAUNEIMMAT JOULULAULUT

TO 10.12. KLO 18.00

TEUROISTEN
KYLÄTALOLLA

säestäjänä kanttori
Terhi Paukku

Sen jälkeen nautimme
Teuroisten Marttojen keittämän
joulupuuron ja rusinasopan!

Tervetuloa

Koivusaaren tilan tuotteita

myytävänä Alppiruusun Tuottajatorilla

• Kotileivonnaisia • Jauhoja • Ryynejä • Käsitöitä •

KIRJASTOAUTO

pysähtyy 2015 parittomien viikkojen
maanantaisin:

- Teuroisten kylätalo klo 17.55-18.15
os. Teuroistentie 261
- Niinimäki Hyötis klo 18.30-18.45
os. Jänkhäntien tiehaara
- Kukkomäki klo 18.55-19.15
os. Pärnäojantie 374

Käyttäkäämme kirjastoautoa!

Niinimäen kyläyhdistyksen hallituksen jäsenet yhteystietoineen 2015:

Puheenjohtaja Pauli Turkia, puh. 040-5881915, pauli.turkia@gmail.com
Varapuheenjohtaja Matti Ojala puh. 050-5824630, matti.ojala@gmail.com
Sihteeri Rauni Pakkala, puh.040-5596065 rauni.pakkala@gmail.com
Rauno Kaukonen
Jana Priha
Pekka Kytösaho
Riia Bäckman
Rahastonhoitaja Pirkko Paavola, puh. 0400-125 525,
pirkko.paavola45@kotikone.fi

TONTTIASIAMIEHET:

Teuroisissa Pertti Halsola, puh.05-3817766,
040-5722060

Niinimäessä Pauli Turkia, puh. 040 5881915

Tonttiasiamieheen voit ottaa yhteyttä, jos olet kiinnostunut joko myymään tai ostamaan tontin Niinimäen tai Teuroisten alueelta. Tonttiasiamiesten on tarkoitus saattaa kysyntä ja tarjonta kohtaamaan, itse kaupanteko on sitten kokonaan ostajan ja myyjän välinen asia.

www.kymenkylat.fi/niinimaki/

Vedestä.....

Vesirintamalta ei mitään järjestyttävää. Kesällä otetut vesinäytteet olivat moitteettomat. Huoltokierros pumppaamoilla on tehty. Pientä kehittämistoimintaa pitää aina olla vireillä. Uusi vesihuoltolaki velvoittaa vesilaitokset aloittamaan verkoston klooraus 6 tunnin sisällä mahdollisen saastumisepäilyn tiedoksi saannista. Kouvolan vesiosuuskunnat ry on hankkinut tarvittavat laitteistot jäsenosuuskuntien käyttöön, käyttökoulutushan saatiin Vesiosuuskunnat iskuun hankkeissa. Kahden asian hallitsevan henkilön kanssa on tarkoitus sopia konsultoinnista tositilanteessa. Toivotavasti näitä ei tule.

Kouvolan vesiosuuskunnat ry jäsenosuuskuntineen on tehnyt kantelun Kilpailuvirastolle määrävän markkina – aseman väärinkäytöstä. Kanteluun ovat yhtyneet myös Kotkan seudun vesiosuuskunnat. Kantelun kohteena ovat Kouvolan vesi oy ja Kymen vesi oy.

Toivottavasti Kilpailuvirasto ulkopuolisena toimijana selvittää mikä hinta osuuskuntien kuuluu maksaa aiheuttamisperiaatteen perustuen Kunnallisten vesilaitosten palveluista.

Pertti

Teuroislaiset kesäretkellä Orilammella

Teuroislaisten kesäretki

Kylälaisten yhteisen kesäretken teimme lauantaina 13.06.2015 Orilammen majalle. Lauantai oli kesän ensimmäisiä lämpimiä päiviä. Olimme varanneet risteilyn Tuulettarella. Kahden tunnin aikana matkasimme Vuohijärvelle ja Repovedelle. Saimme ihailla jylhiä maisemia. Matkalla poikkesimme Mäntysaaren ja tutustuimme kappeliin. Heikki Vesalainen kertoi kappelin ja hautausmaan historiaa meille. Risteilyn aikana nautimme Heikki Vesalaisen haitarin soitosta ja yhteislaulusta Sirkkan toimituksessa esilaulajana. Meidän ainoat mukana olleet nuorukaiset Lisa ja Onni tanssahtelivat yläkannella musiikin soidessa. Mukava risteily ja miten kauniit maisemat meidän lähellä ovat.

Ruokapäytää odotti meitä kun saavuimme rantaan ja jokainen sai vatsansa täyteen. Hetken seurustelun jälkeen ja juomia nauttien kotimatkamme alkoi Kuusaan Bussimatkat kuljettajan turvallisessa kuljetuksessa. Iloinen puheensorina täytti linja-auton ja siitä päätellen kukaan ei ollut matkasta väsynyt.

Kylätalon pihalla toisiamme kiitellen palasimme omiin koloihimme lauantai-iltaa viettämään. Kiitos kaikille matkalaisille.

Kesäisin terveisin Eira.

Martat

Teuroisten marttojen heijastinkävely 08.10.2015 6-tiellä

Liikkuvat martat Kuusankoskelta heittivät haasteen kaikille Kymenlaakson marttayhdistyksille heijastinkävelystä.

Illalla pimeällä lähdimme heijastinliivit päällä ja runsaasti heijastimia roikkuen kävelemään 6-tielle Metsoilan kohdalle. Kävelimme valkoisen reunaviivan päällä, joten kuvittelimme autoilijoiden väistävän ajoradalle päin. Näin ei kuitenkaan tapahtunut.

Useimmat autoilijat ajoivat pitkäkatvalot päällä. Emme havainneet vauhdin hiljentämistä vaikka olimme heijastimilla varustettuina. Melu oli kova ja puhetta ei kuule. Rekoista lähtevä ilmavirta on voimakas ja helposti imaisee jalankulkijan sekä pyöräilijän mukaansa.

Meidän kokemuksesta heijastimilla ei ollut sellaista vaikutusta autoilijoihin mitä odotimme. Itse olisimme hiljentäneet vauhtia. Ajatukseen olisi tullut mitä on tapahtunut kun monta ihmistä kulkee heijastinliivit päällä 6-tiellä.

Hyvin selviydyimme haasteesta ja yksi erilainen kokemus lisää.

Muistakaa käyttää heijastinta ja heijastinliivejä.

Terveisin Teuroisten martat, Eira puheenjohtaja

Martan päivän vietto Ampujan lammella

Martat retkellä, Liikkalan mylly

Teuroisten kylätalon uusimmat asukkaat Marianne ja Mikael Laaksonen.

Unelmien toteutus toi vastaviihityt Teuroisiin

Teuroisten kylätalon idyllinen kaksio on saanut uudet asukkaat marraskuun alussa. Kouvolan keskustasta maaseudun rauhaan muuttaneet Marianne ja Mikael Laaksonen ovat viihtyneet hyvin Teuroisissa. ”Parasta täällä on maaseudun rauha, aktiivinen kylätoiminta ja hyvät kulkuyhteydet sekä Kouvolaan että Helsinkiin”, sanoo sisustusarkkitehdiksi ja muotoilijaksi keväällä 2015 valmistunut Marianne Laaksonen. Hyvät kulkuyhteydet ovat myös kuljetusallalla työskentelevän Mikael Laaksonen mieleen, sillä työmatka piteni ajallisesti vain kymmenen minuuttia, vaikka kilometrejä tuli parikymmentä lisää. Erityiskiitos- ta Mikael antaa myös valokuidun mahdollistamasta nopeasta internet-yhteydestä. Pariskunnan vuosi on ollut varsinainen unelmien toteutusvuosi. Keväällä Marianne Laaksonen valmistui opinnoistaan, pariskunnan häitä tanssittiin elokuussa ja syksyllä varmistui oman yrityksen perustaminen ja muutto uuteen idylliseen kotiin maaseudulle.

Sisustusarkkitehti Marianne Laaksonen oma yritys aloittaa toimintansa tammikuussa 2016. Oman yrityksen perustaminen on ollut pitkäaikainen haave. Suunnittelutoimisto Lempipaikka tarjoaa monipuolisia sisustusarkkitehdin palveluita niin yksityishenkilöille kuin yritysasiakkaille. Työhuone sijaitsee Kouvolan Kaunisnurmella entisen apteekkimuseon tiloissa. Marianne Laaksonen pitää erityisesti vanhojen talojen sisustussuunnittelusta: ”Vanhoissa taloissa on oma henkensä ja historiansa, ja niiden suunnittelussa pääsee aina pintaa syvemmälle.” Vanhojen talojen viehätyks oli myös yksi syy Teuroisiin muuttamiseen ja työhuoneen hankkimiseen museokorttelin alueelta.

Sisustusarkkitehtuurin lisäksi Marianne Laaksonen työnkuvaan kuuluu tuotesuunnittelu. Tällä hetkellä hän valmistautuu joulusesonkiin domino-kynttilänjalkasarjan tiimoilta. Tuotteita on mahdollista hankkia pukinkonttiin Kyamk Design Market-tapahtumasta, joka järjestetään 5. joulukuuta Kymenlaakson ammattikorkeakoulun Paja-rakennuksessa. Pariskunta on pannut merkille myös Teuroisten kylätalon potentiaalinen erilaisten tapahtumien järjestämiseen: ”Ideoin parhaillaan joulumyyjäisiä ja kirpputoritapahtumaa Teuroisten kylätalolle, toivottavasti ideani toteutuvat”, Marianne Laaksonen kertoo.

*Suunnittelutoimisto Lempipaikka
www.lempipaikka.fi (sivut avautuvat joulukuun lopulla)
marianne.laaksonen@lempipaikka.fi
www.facebook.com/designdomino*

Askartelu- ja käsityö PAJA

**Teuroisten kylätalolla
sunnuntaina 29.11. klo 12-18
os. Teuroistentie 261**

Olet tervetullut esittelemään oman työsi tai ideasi, tai vain oppimaan muilta osallistujilta. Jaetaan yhdessä kiinnostavia askarteluideoita ja jutellaan millaista käsityötoimintaa voisimme järjestää jatkossa.

Työpajassa voi tehdä esimerkiksi (joulu)kortteja, pienimuotoisia käsitöitä, tai viimeistellä oman keskeneräisen työnsä. Lapset ovat tervetulleita mukaan klo 12-15, tämän jälkeen paja vain aikuisille klo 18 asti.

Tuo mukaan omat tarvikkeesi. Paikanpäältä löytyy kyniä, paperinpaloja, saksia, viivoittimia, kangaspaloja, satunnaisia maaleja ja liimaa, sekä monia ideakirjoja selattavaksi.

Osallistumismaksu 2 € / hlö

ei ennakkoilmoittautumista

Tarjoilu nyyttärimeiningillä!

Kahvia ja teetä löytyy paikanpäältä

Lisätiedot:

Facebook-tapahtuma: Askartelu-ja käsityö_P A J A

Hanna Peräkylä puh.040 7164 725

*Sirkka Toropainen
ja Heli Räikkönen
Teuroisista lauloivat ja
esiintyivät suuren suosion
saaneessa Kustaan
Anjalan Kartanon joki-
näyttämöllä elokuussa.
He olivat todella iloisia,
kun kyläisistä niin moni
saapui paikalle seuraamaan
näytöstä.*

TEUROISTEN KYLÄYHDISTYS RY:N HALLITUS 2015

Puheenjohtaja **Pertti Halsola**

puh. 040 774 6111, pertti.halsola@pp.inet.fi

Varapj. **Heli Helmanen**

puh. 0400 984549, jari.helmanen@pp.inet.fi

Jäsenet: **Heli Helmanen, Jukka Tallgren, Kalle Turkia, Tapio Perttola, Timo Jansson**

Varajäsenet: **Pekka Nissilä, Leena Puumalainen**

Rahastonhoitaja hallituksen ulkopuolelta

Heli Räikkönen, puh. 050 380 2745

tilojen varaukset ja vuokrausasiat, laskutus

heli.raikkonen@outlook.com

**Monenlaista tietoa ja ajankohtaista
asiaa teuroinen.fi**